

De härliga resultaten av att döpas för de döda

"Precis som alla dör eftersom vi alla tillhör Adam, kommer alla som tillhör Kristus att få nytt liv."

1 Korintierbrevet 15:22

Få kommer att förneka att hela mänskligheten är antingen död eller döende. Paulus förklarar i vår inledningsvers att detta började med den första människan, Adam. Detta berodde på Adams olydnad mot den gudomliga lagen. (Första Moseboken 2:16-17; 3:17-19). Hela det 15:e kapitlet i 1 Korintierbrevet innehåller i princip en försäkran om att de döda kommer att få möjlighet till ett fullständigt återställande till livet genom en uppståndelse.

Paulus förklarar varför det är så: "Liksom döden kom in i världen genom en människa (Adam), så har nu uppståndelsen från de döda börjat genom en annan människa." (Kristus Jesus) (vers 21). Här påminns vi

om att det var människan Kristus Jesus som återlöste världen från döden, vilket är i linje med Jesu egna ord när han sa att han skulle ge sitt kött "mitt kött, som jag skall ge för världens liv". Johannes 6:51

Aposteln använde ordet "lösensumma" för att beskriva detta inslag i Guds plan för att rädda människan från dödens fördömande. Han skrev: "Detta är gott och behagar Gud, vår Frälsare, som vill att alla skall bli frälsta och förstå sanningen. Ty det finns en Gud och en medlare som kan försona Gud och mänskligheten genom människan Kristus Jesus. Han gav sitt liv för att köpa frihet åt alla." 1 Timoteusbrevet 2:3-6

Det grekiska ord i Nya testamentet som översätts med "lösen" betyder "ett pris som motsvarar", ett "återlösningspris". Människan Kristus Jesus, som enligt skrifterna var "helig, ofarlig, obefläckad, skild från syndare", motsvarade den fullkomliga människan Adam, som skapades till gudomlig avbild. (Hebreerbrevet 7:26; Första Moseboken 1:26-27). Det var Adam som förde döden över sig själv och hela sin avkomma genom att överträda den gudomliga lagen. Den fullkomliga människan, Jesus, gav sig själv i offerdöd, och genom att göra det var han ett pris att motsvara. Detta offer innebar frälsning

för Adam och därmed alla dem som härstammade från honom - hela människosläktet. Denna "lösen för alla", som Paulus beskrev det, öppnade vägen för alla att återvända till livet.

Paulus skrev på ett annat ställe: "Ty syndens lön är döden, men Guds fria gåva är evigt liv genom Kristus Jesus, vår Herre." (Romarbrevet 6:23). En liknande tanke uttrycks i Johannes 3:16-17: "Ty så älskade Gud världen: Han gav sin ende Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Gud sände sin Son till världen, inte för att döma världen, utan för att genom honom frälsa världen."

Jesus förklarade vidare: "Det finns ingen dom mot den som tror på honom. Men den som inte tror på honom har redan blivit dömd för att han inte trodde på Guds ende Son." (Johannes 3:18). Dessa texter visar att hela världen genom sitt arv är dömd till döden, och att befrielse från denna dom och möjlighet till återställande till fullkomligt liv har getts genom Kristus. Detta återupprättande är dock beroende av att individen tror på och accepterar denna kärleksfulla bestämmelse.

Under denna tid sägs de som, efter att ha fått kännedom om denna Guds nåd, accepterar den på villkoren lydnad och full hängivenhet att göra den gudomliga viljan, vara "rättfärdiggjorda", räknade som rättfärdiga i Guds ögon. Paulus skrev: "Eftersom vi genom tron har blivit rättfärdiggjorda inför Gud, har vi frid med Gud på grund av vad Jesus Kristus, vår Herre, har gjort för oss." (Romarbrevet 5:1). De som inte har kommit till Kristus i full tro, med stöd av en fullständig hängivelse av sina liv för att göra Guds vilja genom att följa i Jesu fotspår, åtnjuter för närvarande inte denna "frid med Gud". De är fortfarande främmande för honom genom synden - fortfarande dömda till döden.

Det finns inget annat sätt att bli frälst från döden än genom Kristus. När Petrus talade om Jesus sade han: "Det finns ingen annan som kan frälsa oss! Gud har inte gett något annat namn under himlen, genom vilket vi kan bli frälsta." (Apostlagärningarna 4:12). Anledningen till att det inte finns någon annan frälsning från döden än genom Jesus är att han är den ende som har utgjutit sitt fullkomliga människoblod för den syndförföljda och döende rasen. Utgjutet blod är i Skriften en symbol för liv som utgjuts, och Jesus "utgöt sin själ till döden" för att

Adam och alla hans avkomlingar skulle få en möjlighet att leva. Jesaja 53:12

När vi i tro tar emot det som Kristi utgjutna blod ger oss och överlämnar oss åt den gudomliga viljan, upptäcker vi att det är mer än att bara tro. Paulus skrev: "Ty ni har inte bara fått förmånen att lita på Kristus, utan också förmånen att lida för honom." (Filipperbrevet 1:29). Det finns många skriftställen som tyder på att det är de kristnas privilegium att lida med Jesus. I sitt brev till Timoteus skrev Paulus: "Detta är ett trovärdigt ord: Om vi dör med honom, skall vi också leva med honom. Om vi uthärdar svårigheter, skall vi regera med honom. Om vi förnekar honom, skall han förneka oss." 2 Timoteusbrevet 2:11-12

För de döda

Lämpligen nämner Paulus denna aspekt av den gudomliga viljan för alla troende i samband med sin diskussion om de dödas uppståndelse. Det fanns tydligen några i församlingen i Korint som inte trodde på Jesu uppståndelse. Han påpekar att om Kristus inte har uppstått från de döda, så finns det inget hopp om att någon av de döda skall komma tillbaka till livet. Han visar tvärtom att inte bara Jesus har

uppstått från de döda, utan att alla genom honom kommer att återuppstå från de döda och få möjlighet att återställas till ett fullkomligt liv. 1 Korintierbrevet 15:12-22

Aposteln visar tydligt att detta kommer att ske genom Kristi herravälde, och att han kommer att regera tills alla fiender är lagda under hans fötter. Till och med döden själv kommer att förintas. När detta underbara verk är fullbordat kommer Kristi rike att överlämnas till Fadern, som "kommer att vara fullständigt överlägsen över allting överallt". 1 Korinthiserna 15:24-28

Till detta tillägger Paulus dessa ord: "Och varför skulle vi själva riskera våra liv timme för timme? Ty jag svär, kära bröder och systrar, att jag dagligen möter döden. Detta är lika säkert som min stolthet över vad Kristus Jesus, vår Herre, har gjort i er. Och vad var det för värde i att kämpa mot vilda djur - dessa människor i Efesos - om det inte kommer att bli någon uppståndelse från de döda? Och om det inte blir någon uppståndelse, låt oss då festa och dricka, för i morgon dör vi!" vers 29-32

Här påminns vi om att de som verkligen tror på Kristus - de som faktiskt följer i hans fotspår just nu -

lider och dör med honom. Detta, förklarar Paulus, är för den "döda" mänsklighetens räkning, vilket indikerar att de döda på något sätt kommer att dra nytta av lidandet och döden hos anhängarna av Jesus. Detta är verkligen ett av de viktiga inslagen i Guds storslagna plan för att ge liv åt mänsklighetens värld. Det uppmärksammas på flera olika sätt i Skriften. Ett av dem är genom det löfte som Gud gav Abraham, att genom hans säd skulle alla jordens släkter bli välsignade. Första Moseboken 12:3; 22:18

Paulus identifierar denna Abrahams utlovade säd som Jesus och tillägger: "Och alla som har förenats med Kristus i dopet har iklätt sig Kristus ... Och nu när ni tillhör Kristus är ni Abrahams sanna barn. Ni är hans arvingar, och Guds löfte till Abraham tillhör er." (Galaterbrevet 3:16-27-29). Här framgår det tydligt att de som är döpta till Kristus och som är trogna, tillsammans med honom kommer att ärva löftet om att välsigna alla jordens släkter. Eftersom dessa "jordens släkter" som skall välsignas antingen är döda eller döende, är det logiskt att tänka sig att de som döps till Jesus Kristus symboliskt sett "döps för de döda". Det är genom detta dop som de visar sig värdiga och förbereds för det stora framtida arbetet med att välsigna alla jordens släkter.

Dopet ytterligare förklarar

Den nedsänkning i vatten som Skriften föreskriver för kristna är bara en symbol eller bild för det sanna dopet, som inte är i vatten utan i Kristus, och mer specifikt i hans död. Paulus säger så här: "Eller har ni glömt att när vi förenades med Kristus Jesus i dopet, förenade vi oss med honom i hans död? ... Eftersom vi har förenats med honom i hans död, kommer vi också att uppväckas till liv som han var." Romarbrevet 6:3,5

Vad var "likheten" med Jesu död? Aposteln förklarar vidare: "När han dog, dog han en gång för att bryta syndens makt ... Så ska också ni anse er vara döda för syndens makt." (verserna 10-11). Jesus hade aldrig varit en syndare. Hans död "för synden" var därför en offerdöd för den syndförföljda mänsklighetens räkning. Att vi genom dopet blir inplanterade i döden tillsammans med honom är också en offerdöd. Paulus skrev: "Jag ber er att ge era kroppar till Gud på grund av allt han har gjort för er. Låt dem vara ett levande och heligt offer - ett sådant som han kommer att finna välbehagligt. Detta är det sanna sättet att tillbe honom." Romarbrevet 12:1

Med hänvisning till sitt dop till offerdöd sade Jesus: "Men jag har ett dop att genomgå, och vilket tvång jag har att vänta tills det är fullbordat!" (Lukas 12:50). Det grekiska ord som här översätts med "fullbordat" har betydelsen att vara begränsad eller upptagen. Vår Herre syftar uppenbarligen på de sista timmarna av sin gärning, då han skulle arresteras och dödas. Hans dop skulle alltså i bokstavlig mening vara ett "dop till döden".

När två av hans lärjungar bad om att få sitta, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra sida i hans rike, sade Jesus till dem: "Ni vet inte vad ni ber om", sade Jesus. Kan ni dricka den bägare jag dricker eller bli döpta med det dop jag är döpt med?" - Mark 10:35-38

Dessa två lärjungar sade att de kunde gå igenom de upplevelser som Jesus hänvisade till, så han sade: "Ni skall dricka den bägare som jag dricker och döpas med det dop som jag döps med." (vers 39). Ordet döpa betyder "att begrava", och i de olika texterna talas det om att vi begraver vår vilja i Guds vilja. Det var Guds vilja att Jesus skulle dö som ett offer för världens synder, och därför innebar begravningen av Mästarens vilja i hans himmelske

Faders vilja också att han döptes in i döden. På samma sätt är det Guds vilja att Jesu lärjungar skall följa sin Mästare in i döden, att de skall döpas med hans dop, vilket Paulus förklarar vara ett dop in i döden.

Genom Jesu offerdöd upphävdes den dödsdom som vilar över den adamiska rasen; inget annat offer behövs för detta. Världen, som har befriats från fördömelse, behöver emellertid upplysas om Kristi offergärning. Utöver detta behöver mänskligheten lyftas upp ur mental och moralisk förnedring och renas från alla syndens kvardröjande effekter, för att kunna återställas till den fullkomlighet som förlorades i Adam. Jesu trogna efterföljare, som är planterade tillsammans i likhet med hans död, skall delta i detta upplysnings- och återupprättelsearbete.

Att försona världen

Försoning kan definieras som processen att lösa eller överbrygga olikheter, motsägelser eller konflikter så att två eller flera parter kan återfå sin gunst hos varandra. Paulus skriver om mänsklighetens försoning med Gud: "Och allt detta är en gåva från Gud, som förde oss tillbaka till sig själv genom Kristus. Och Gud har gett oss denna

uppgift att försona människor med honom. Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv och räknade inte längre människornas synder mot dem. Och han gav oss detta underbara budskap om försoning." 2 Korintierbrevet 5:18-20

Det framgår av detta ställe att Mästarens offervilliga efterföljare tillsammans med honom deltar i "detta underbara budskap om försoning", arbetet med att försona mänskligheten med Gud. Detta arbete har sitt ursprung hos Gud, den store Upphovsmannen till frälsningsplanen för det förlorade släktet. Hans plan sattes i verket genom Jesus: "Gud försonade världen med sig själv i Kristus." Sedan kommer vi, Kristi efterföljare, in i bilden som Kristi representanter i det försoningsarbete som han har planerat. Vi får, eller har "anförtrots", "försoningens ord".

Vers 21 lyder: "Ty Gud lät Kristus, som aldrig har syndat, vara syndoffret för våra synder, så att vi genom Kristus kunde bli upprättade inför Gud." (2 Korintierbrevet 5:21). Här har vi förklaringen till den grund på vilken vi, som genom arv är medlemmar av det syndförföljda och döende släktet, kan användas av Gud i försoningsarbetet. Det beror på att Kristus först och främst har vidtagit åtgärder för vår

försoning, och genom att acceptera dessa åtgärder blir vi "rättfärdiggjorda med Gud genom Kristus". Vi tillför ingenting till värdet av det blod genom vilket vi försonas, men kraften i detta blod åstadkommer vår försoning, och Gud räknar oss som rättfärdiga och ger oss privilegiet att tillsammans med Kristus delta i försoningsarbetet för andra.

Paulus fortsätter i kapitel 6, den första versen: "Vi uppmanar er att inte ta emot Guds nåd förgäves." Hur underbar är inte Guds nåd som aposteln uppmanar oss att inte ta emot förgäves! Detta privilegium att vara arbetare tillsammans med honom är ett arbete som omfattar två tidsåldrar i Guds frälsningsplan - det nuvarande evangeliet, eller den kristna tidsåldern, och den kommande messianska tidsåldern. Kristus gav sina efterföljare i uppdrag att gå ut i hela världen och predika evangeliet (grekiska: ett gott budskap) genom försoningens ord. (Matteus 24:14; Apostlagärningarna 1:8). Detta arbete kräver uppoffring, att vi lägger ner våra liv i Herrens tjänst. Det är detta som ingår i vårt dop in i döden med Kristus, vårt lidande och döende med honom.

Sedan, som vi har sett, kommer arbetet i den kommande messianska tidsåldern, när alla Kristi kroppsmedlemmar har samlats och förberetts, att

vara att försona och återställa resten av mänskligheten till livet. Paulus skrev: "I min gunstlings tid hörde jag dig, och på frälsningens dag hjälpte jag dig." 2 Korintierbrevet 6:2

Uttrycket "på frälsningens dag" syftar inte på en enskild människas livstid, utan på en period i Guds plan - den nuvarande evangelieåldern - då vår himmelske Fader tar emot sitt folks offer och tilldelar dem en roll i sin plan som medarbetare tillsammans med honom. I den här texten citerar Paulus delvis Jesaja 49:8-9: "Så här säger HERREN: "I rätt tid skall jag svara dig. På frälsningens dag skall jag hjälpa dig. Jag skall skydda dig och ge dig till folket som mitt förbund med dem. Genom dig skall jag återupprätta Israels land och åter tilldela det till dess eget folk. Jag skall säga till fångarna: "Kom ut i frihet", och till dem som lever i mörker: "Kom in i ljuset". De skall bli mina får, som skall beta på gröna ängar och på kullar som tidigare var kala."

Både himmelsk och jordisk frälsning

Under den nuvarande tiden kommer de som genom tro tar del av den livsförutsättning som Gud har gett dem genom Kristus, om de är trogna intill döden, att upphöjas till härlighet, ära och odödlighet.

(Romarbrevet 2:7). I Hebreerbrevet 3:1 omtalas de som "de som är kallade till himlen". I 2 Petrus 1:4 beskrivs de som att de har fått löften genom vilka de kan bli delaktiga i den "gudomliga naturen", som är Guds natur. I Romarbrevet 5:2 beskrivs dessa som glada över att de "ser fram emot att få dela Guds härlighet".

Den gudomliga naturen är inte bara odödlighet, utan också livets källa. Det är därför som de som omtalas som bevarade av Gud genom alla sina prövningar, när de lider tillsammans med Kristus i hans dop till döden, i Jesaja 49:8-9, som citeras ovan, framställs som att de säger till fångarna: "Gå ut", och till dem som är i mörkret: "Visa er". Dessa är "fångarna", den stora återstoden av mänskligheten, både döda och levande, som genom Kristus och hans trogna efterföljare kommer att befrias från slaveriet under den adamiska döden. Dessa kommer emellertid inte att upphöjas till den gudomliga naturen, såsom kyrkan kommer att göra, utan de kommer att föras fram "för att ärva de ödelagda arvedelarna".

Detta är arvet av livet på jorden och herraväldet över jorden som gavs till Adam, men som han förlorade genom synden. Detta arv av jordiskt liv köptes genom Kristi blod, och kyrkan kommer att förena sig

med honom för att återställa detta arv till alla som lyder lagarna i det tusenåriga välsignelseriket, under vilket de döda för vilka sanna kristna nu döps kommer att upplysas och ges en möjlighet att återvända till fulländning av mänskligt liv.

Hur tacksamma är vi inte för att vår kärleksfulle och evige Gud har varit en ständigt närvarande hjälp för sitt offrande folk under hela denna "frälsningens dag", som vi tror nu närmar sig sitt slut! Vi är glada över att vår himmelske Fader genom Kristi blods förtjänst accepterar sitt folks offer och gör det möjligt att pröva deras trofasthet mot honom, med sikte på deras slutliga upphöjelse till den gudomliga naturen.

Som vi har sett har Herren använt dem som medarbetare i sin stora frälsningsplan även under den tid då deras dödsdop har pågått. De kommer att fortsätta att användas som försoningens tjänare under nästa tidsålder, eftersom de kommer att förmedla budskapet om försoning och upprättelse till hela mänskligheten, tills denna kunskap om Herren till slut kommer att fylla jorden "som vattnet täcker havet". Jesaja 11:9; Habackuk 2:14

Det kommer att vara genom kyrkan, som ambassadörer för Kristus, och genom att använda

försoningens ord, som kunskapen om "lösen för alla" som Jesus tillhandahöll, i sinom tid kommer att "vittnas" eller göras känd för alla. 1 Timoteus 2:3-6

Bruden

På ett symboliskt språk talar Bibeln om den trogna kyrkan som helhet - alla de som under den nuvarande evangeliska tidsåldern är planterade tillsammans i Jesu död - som Kristi "brud". I Uppenbarelseboken 19:7 omnämns Jesus som "Lammet", på grund av återlösningens karaktär av offer. Vi läser följande: "Låt oss glädjas och jubla och ge honom ära, ty Lammets bröllop har kommit, och hans hustru har gjort sig redo."

Detta att nu "göra redo" dem som skall förenas med Jesus i härligheten och tillsammans med honom återupprätta mänskligheten under den messianska tidsåldern, har inneburit mycket offer och lidande. Jesu egen gärning var till övervägande del en uppoffring, som slutade med döden. Skrifterna uppmanar oss att vara som han, att symboliskt begravas med honom genom dopet i döden.

Den blivande brudens utsmyckning är inte bara en osjälvisk kärlek som leder till uppoffring för andra,

utan också en utsmyckning av ödmjukhet och lydnad när det gäller att göra Guds vilja. Det är i själva verket en rik kombination av alla den Helige Andes frukter och nådegåvor. (Galaterbrevet 5:22-23; 2 Petrusbrevet 1:5-7). Det är först när varje blivande medlem av Kristi framtida brud på detta sätt är "vackert klädd för sin make" och helheten har fötts fram i den "första uppståndelsen", som bröllopet mellan Lammet och hans brud kommer att äga rum. Uppenbarelsboken 21:2; 20:6

Då kommer Uppenbarelsboken 22:17 att uppfyllas, för inte förrän då kommer det att finnas en fullbordad brudklass. Texten lyder som följer: "Anden och bruden säger: "Kom." Låt var och en som hör detta säga: "Kom." Låt var och en som är törstig komma. Låt var och en som vill dricka fritt av livets vatten." Vi får veta att "Anden", Guds heliga kraft och inflytande som manifesteras genom hans Son, Jesus Kristus, och "bruden", den trogna kyrkan, kommer att utgöra det medel genom vilket mänskligheten kommer att inbjudas att ta del av "livets vatten". På detta sätt uppenbaras återigen den unika ställning i frälsningsplanen som intas av dem som är planterade tillsammans i Jesu döds liknelse.

Inte undra på att Paulus påpekar hur meningslöst det kristna lidandet och döden skulle vara, hur tomt på mening vårt dop för de döda skulle vara, om det inte skulle finnas någon uppståndelse av de döda! Vi vet dock att det kommer att ske en uppståndelse av de döda, eftersom Kristus, "förstafrukten", redan har uppstått från de döda och upphöjts till himmelsk härlighet. (1 Korintierbrevet 15:23). Den "första uppståndelsen" kommer att omfatta alla som har lidit och dött med honom för att de ska kunna leva och regera med honom, men detta härliga hopp kan bara förverkligas genom trofasthet "ända in i döden". Uppenbarelseboken 2:10

Vi gläder oss åt förvissningen om gudomlig hjälp för dem som offrar sina liv. Ett av de största incitamenten till trofasthet är skrifternas löfte om att det faktum att vi nu är "döpta för den döda" världen skall komma dem till godo under nästa tidsålder i Guds plan. Om vi är trogna kommer vi att få del av det stora framtida arbetet med att återuppväcka den döda världen till liv, upplysa den, försona den med Gud och ge den möjlighet att leva för evigt. Vilket härligt resultat som utlovas i Guds ord!